

Pál Sándor Attila munkássága

kulturális örökség

Pál Sándor Attila 1989-ben született, fiatal költő.

A „**Pontozó**” az első kötete, **mely** 2013 augusztusában jelent meg a József Attila Kör gondozásában. A könyv központjában a gyermekkor áll, annak összes varázslatával, képzelgésével, vágyakozásával. Szank tájai, szülők és nagyszülők, az itt élő emberek ihlették a verseket, melyekben megjelennek a költő gyerekkori nosztalgikus élményei. A szerző egyfajta leletmentésnek szánja verseit, tartva attól, hogy elvesznek az emlékek. A dokumentumlírákat tömörítő kötet borítóján Gy. Szabó Béla Szikes című, Szankon készült pasztellképe látható. A Pontozó megjelenését Szank önkormányzata is támogatta.

Második kötet: A Dűvő

A dűvő egy népzenei szakkifejezés arra a jelenségre, amikor, a kontra, a brácsa és a bőgő ritmikailag egybevágoan működik". A Dűvő című kötet ezt a világot: a folklórban és a szimmetriában rejlő erőt idézi meg. Pál Sándor Attila versei a népzene hangját imitálva népdalokat, balladákat, meséket írnak újra, virágénekeket, munkadalokat vagy épp legényeseket olvashatunk a kötet lapjain.

Harmadik kötet: A Balladáskönyv

A Balladáskönyv egy ízig-vérig mai verseskötet, amely megmutatja, milyen teremtő és ugyanakkor romboló erővel bír a hagyomány és az emlékezet. Pál Sándor Attila versei az Arany János-i és a népballadákat szólaltatják meg ma is érvényes hangon. A balladák nemcsak közös történetek elmesélésére alkalmasak, de lehetőséget adnak arra is, hogy a lassan eltűnő falusi, paraszti kultúrára vessenek megértő pillantást

Pál Sándor Attila Pontozó